

onsnævnet, de formidlende organisationer og Landsforeningen Adption og Samfund. Der henvises til *betænkningen* side 114 og side 141.

5.3. Justitsministeriets forslag

Justitsministeriet er enig med Adoptionsudvalget i, at der er behov for at styrke det offentliges rådgivning og vejledning af personer, der ansøger om godkendelse som adoptanter til et barn fra et andet land.

Justitsministeriet kan derfor tilslutte sig Adoptionsudvalgets forslag om indførelsen af et adoptionsforberedende kursus, der placeres som fase 2 i det nye undersøgelses- og godkendelsesforløb.

Da deltagelsen i kurset ikke alene er i ansøgernes egen men også i adoptivbørnenes og det offentliges interesse, er Justitsministeriet enig med udvalget i, at kurset bør være obligatorisk for førstegangsansøgere.

Det Danske Center for Menneskerettigheder har i forbindelse med høringen over *betænkningen* anført, at det ikke forekommer ganske stemmende med Hagerkonventionen generelt at fritage ansøgere, der tidligere har adopteret, fra det obligatoriske kursus. Med henvisning til konventionens bærende princip om hensynet til barnets bedste, vil også andengangsansøgere i nogle tilfælde efter Centrets opfattelse have behov for rådgivning. Som eksempel nævner Centret, at et (måske) større barns integration i en familie med et adopteret eller et biologisk barn i mange tilfælde kan forudsætte en vis rådgivning med hensyn til søskendeaccept og søskendejalousi.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at samrådet får mulighed for efter regler fastsat af justitsministeren at bestemme, at personer, der tidligere har adopteret et barn fra et andet land, skal deltage i et adoptionsforberedende kursus for på ny at blive godkendt som adoptanter til et sådant barn, hvis der er behov for det, jf. forslaget til § 25 c, stk. 2.

De nærmere regler om indholdet og tilrettelæggelsen af kurserne vil blive fastsat af justitsministeren, jf. forslaget til § 25 c, stk. 3. Justitsministeriet er i den forbindelse indstillet på at fastsætte regler om, at ansøgerne skal have bevis for gennemførelsen af kurset, men der påtænkes ikke fastsat krav om prøver eller eksamen i forbindelse med afslutningen af kurset.

Justitsministeriet (Civilretsdirektoratet) vil i øvrigt inddrage de berørte myndigheder og organisationer i tilrettelæggelsen af kurserne.

Med hensyn til indholdet af de obligatoriske kurser for førstegangsansøgere er Justitsministeriet indstillet på at tage udgangspunkt i den opregning af hovedtemaer, der er anført i *betænkningen* side 114-115. Under kursusforløbet bør man således bl.a. komme ind på adoptanternes motiv for at adoptere, adoptivbarnets tilpasning i den nye familie, barnets reaktion

på de nye omgivelser og omgivelsernes reaktion på barnet. Man bør endvidere komme ind på behovet for senere at tale med barnet om dets baggrund og forskellige følelsesmæssige forhold, herunder eventuelle identitetsproblemer hos barnet.

Kurserne vil af hensyn til deltagerne blive søgt afviklet flere steder i landet og med så hyppige mellemrum, at behandlingen af ansøgningerne om godkendelse som adoptant ikke unødigt forsinkes.

I medfør af forslaget til § 25 c, stk. 3, kan justitsministeren fastsætte regler om betaling for deltagelsen i kurserne. Justitsministeriet er indstillet på at fastsætte betalingen svarende til ca. 1/3 af de samlede udgifter. Det vil for så vidt angår kurserne for førstegangsadoptanter sige ca. 5.000 kr. i alt for et ægtepar. Der henvises til pkt. 14 nedenfor om lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

6. Aldersforskel mellem adoptanter og adoptivbarn

6.1. De gældende regler

Efter adoptionsbekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 1, kan en ansøger ikke, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, godkendes som adoptant, hvis der på tidspunktet for ansøgningens indgivelse er over 40 års aldersforskel mellem ansøger og barn.

Bestemmelsen indebærer, at en ansøger, der ønsker at blive godkendt til adoption af et lille barn (mellem 0-36 måneder), ikke må være fyldt 41 år på ansøgningstidspunktet.

Bestemmelsen opstiller ikke en fast aldersgrænse for ansøgeren, men et krav om, at der ikke, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, må være over 40 års aldersforskel mellem ansøger og barn. Der er således en fleksibilitet i bestemmelsen, som indebærer, at ansøgere, der er over 40 år, og som derfor normalt ikke vil kunne godkendes til adoption af et lille barn, vil kunne godkendes til adoption af et større barn.

Alderskravet skal være opfyldt på tidspunktet for ansøgningens indgivelse. Det betyder, at personer, der ansøger om at adoptere et lille barn, som følge af den tid, der går med at blive undersøgt og godkendt og få anvist et barn, vil kunne være 41-44 år ved modtagelsen af barnet.

Efter adoptionsbekendtgørelsens § 6, stk. 2, kan betingelsen om 40 års aldersforskel mellem ansøger og barn fraviges, hvis ansøgerne inden rimelig tid - det vil i praksis sige ca. 1 1/2 år - efter at have modtaget et adoptivbarn ansøger om godkendelse til adoption af endnu et barn.

Bestemmelsen gør det muligt for adoptanter, der allerede har adopteret et barn, at adoptere endnu et barn, selv om de ikke opfylder den almindelige al-